

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia.
BRĂȘOV, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se retrimit.
INSERATE se primesc la ADMINISTRATIONE în Brașov și la următoarele birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf. Max. Augenthaler & Emlerich Lesner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosse. A. Oppelke Nachf. Anton Oppelk.
In Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Maroly & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seriă garsoni pe o coloană 6 or. și 30 or. timbru pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială.
RECLAME pe pagina a 3.a o seriă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

A N U L L X I I .

„GAZETA“ 16
Abonamente pentru:
Pe un an 12 fl., pe trei 8 fl., pe trei luni de Duminică
Pentru România și
Pe un an 40 franci, pe trei luni 20 fr., pe trei luni de Duminică o franc.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajiu I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 or. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 5.

Brașov, Vineri-Sâmbătă 9 (21) Ianuarie.

1899.

1898 — 1899.

III.

In contemplările noastre asupra evenimentelor anului 1898 ne-am oprit la întrebarea, ce a adresat-o Românul bucovinean, br. Vasilco, în delegațiunea austriacă ministrului nostru de externe, contelui Goluchowsky, cu privire la contrastul dintre politica interioară a guvernului ungar și politica esteriură a monarhiei.

Contele Goluchowsky s'a învâluit în tăcere. Acesta însă a întărit numai în convingerea lor pe toți aceia, cari ved, că de fapt contradicția există, și al căror număr înăuntru, ca și 'nafară, este imens de mare.

Contrastul nu se datază de er, alaltăieri, ci încă de pe timpul când conducerea politicii interioare și esteriore era așa dîcînd concentrată în mâinile bărbatului de stat ungar, conte Iuliu Andrassy. Deosebirea între ađi și între vremile, când Andrassy încheiase primul tratat de comerț de-adreptul cu guvernul României, fără de a mai ține sémă de legăturile de vasalitate ale acestui principat cu Turcia, este cu tóte astea fôrte mare și bătătoare la ochi.

Pe atunci monarhia noastră se afla încă în situația pețitorului puțin agreat, care încercă primul pas de conciliațiune și apropiare, ér România, cum am đis, n'avea mâna liberă, era încă un stat vasal.

Astăđi înțelegerea și bunele relațiuni dintre guvernele austro-ungare și guvernul român, după tóte asigurările oficiale de dincóce și de dincolo, nu mai lasă nimic de dorit; visita monarhului nostru la București și Sinaia și vizitele regelui Carol la Viena, Ischl și Budapesta au pus, se đice, sigilul oficialității pe aceste bune și prietinescî rela-

țiuni; ér România póte dispune liber de mâna sa, căci este regat independent.

Și totuși, tocmai în timpul de față se manifestă mai tare ca orî și când fatalul contrast, de care s'a vorbit astă vară în delegațiunea austriacă. Pe când politica esteriură a monarhiei noastre caută un razim, un aliat în elementul român, care constituie statul independent dela Dunăre, pe atunci guvernul ungar urmărește înăuntru o politică dușmănoasă elementului român din Ardeal, Bănat și Țera unгурescă, prigonindu'l în modul cel mai inverșunat și amenințându'l cu desnaționalizare.

In fața acestei stranie și nefirescî aparițiuni ministrul nostru de externe n'are nici un cuvânt de đis. El tace și ne lasă astfel în cea mai mare nedumerire.

Se unesce, orî nu se unesce politica esteriură a contelui Goluchowsky cu politica interioară maghiară de cutropire?

Și decă nu se unesce, cum se face, că oficiul nostru de externe în loc de a-și pune tóte silințele spre a restabili concordanța necesară între politica din afară și dinăuntru, îmblândind furia celor cu tendințele de cutropire din partea ungară a monarhiei, preferă mai bine a lua în apărare tóte susceptibilitățile guvernului ungueresc în raporturile sale cu România, fiă cât de esagerate, și a pretinde dela guvernul român să se pună în conflict până și cu sentimentul public al țerii numai și numai ca să nu se turbure „bunele relațiuni“.

Anul trecut ni-a dat în măsură mai mare ca anii premergători tristul privilegiu de-a cunoște, că adversarii existenței noastre naționale ne-au destinat să cădem jertfă bunelor relațiuni ale monarhiei noastre cu România.

Acesta nu o va înțelegere fiecare, dér așa este în realitate. Și una din întâmplările anului 1898, care a produs un dureros răsunset în inimile române la noi, ca și în regatul independent, ne dá ilustrația.

Este afacerea plătirii anuității, séu rentei datorită de guvernul român bisericeii și școlei române din Brașov.

„In interesul bunelor relațiuni, ce există între Austro-Ungaria și România“ a cerut reprezentantul monarhiei noastre la București, omul de încredere al ministrului nostru de externe, dela ministrul-președinte român Sturdza, ca să dea ordine spre a-se interđice trimiterea mai departe a acelei pretinse subvențiuni de stat.

Și totuși până înainte cu trei ani s'a plătit acea rentă decî de an de-arîndul de către guvernele române fără ca acesta să impedece, ca relațiunile dintre monarhia noastră și statul român să devină din ce în ce mai amicabile.

Dér tocmai îmbunătățirea acestor relațiuni a dat naștere încetul cu încetul contrastelor de ađi, cari formeză în așa mare măsură îngrijirile noastre, a Românilor de dincóce, căci se produc pe pielea noastră.

Contra-condițiunile guvernului.

Luni séra s'au reintors din Viena miniștrii unguerescî Banffy, Lukács și Fejervary. Despre cele ce s'au petrecut în consiliul presidat de Maj. Sa, în care ministrul-președinte a raportat pe deoparte asupra condițiunilor de compromis ale opoziției maghiare coalizate, ér de altă parte asupra însă-și propozițiunilor guvernului, — oficiósele spun numai atât, că monarhul a îndrumat pe Banffy să continue frul tractărilor cu opoziția, pe baza propozițiunilor lui.

Cu alte cuvinte, coróna ar fi acceptat și aprobat contra-condițiunile guvernului, pe când ale opoziției le a aflat neadmisibile. Aceste contra-condițiuni le reasuméză oficiósa vienesă „N. Wiener Tagblatt“ — și după ea tóte celelalte điare austriace și maghiare — astfel:

Br. Banffy se retrage în momentul care-l va afla potrivit, îndată-ce opozițiunea, după votarea diferitelor proiecte de provisoriu, va da garanții, ca:

1) Regulamentele camerei să supun la o fundamentală revisuire, care să facă imposibilă repetarea obstrucțiunei tehnice;

2) Se va primi pactul definitiv în înțelesul legii dela 1867, păstrându-se pe deplin unitatea politicii vamale a monarhiei înafară;

3) In cestiunea reformei electorale guvernul póte să facă concesii numai întrucât acestea nu periclitéză ideea de stat maghiar și statul național maghiar.

„Budapesti Hirnap“ reasuméză în numărul ce am primit ađi astfel contra-condițiunilor guvernului, dîcînd, că le redă cu tóată fidelitatea:

I. Înainte de tóte să se pună cestiunea alegerii președintelui așa, ca opoziția să nu împiedece alegerea candidaților partidei liberale: Desideriu Perceel, ca președinte, Gabriel Daniel și Bela Tallian, ca vice-președinți.

II. Opoziția să nu împiedece primirea indemnității pe durata de 4 luni.

III. Budgetul pe 1899 să fiă votat până la 1 Aprilie a. c.

IV. Prelungirea legii asupra recruțiilor și a legii asupra armatei pe timp de un an.

V. Cu Croația să se încheie provisoriu financiar până la finea anului 1899.

VI. Un provisoriu de pact cu Austria pe 6 luni, pentru-ca în timpul acesta proiectele pactului să fiă desbătute pe cale parlamentară.

VII. Pactul vamal cu Austria să se reînóscă pe cale constituțională cu terminul 1907. Dacă în Austria nu s'ar puté face prin parlament, atunci să se încheie pactul până la 1903 dincolo pe baza § lui 14, ér dincóce (în Ungaria) în forma regulării unilaterale, însă cu eschiderea formulei contractuale și prin reciprocitate. Úniunea acesta să se inarticuleze în lege și să rămână valabilă și pentru celelalte guverne

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Diligența din Beaucaire.

Din „Scrisorile dela móra mea“, de A. Daudet.

Era în đina, în care sosisem. Luasem diligența din Beaucaire, o veche și mare calescă, care nu prea avea drum lung de făcut, dér ocolea și mergea pe inele, ca să se pară, oă vine de departe. Eram cinci inși pe imperială, fără conductor. In cap era un gardian din Camargue, mic, scurt, gros, peros, sêlbatic, cu nise ochi mari, plini de sânge și cu inele de argint în urechi; apoi doi Beaucairieni, un brutar și ginerele lui, roșii, gâfâind, dér cu profiluri mândre, două medalii roneane cu chipul lui Vitellius. In fine, înainte, lângă conductor, un om... ha nu! o caschetă, o casehetă enormă de piele de iepure; nu vorbea, ci numai plin de tristeță se uita în lungul drumului. Toți ómenii éștia se cunoșeau și vorbeau tare despre afacerile lor, fără nici o sfêlă. Camargianul spunea, că vine dela Nîmes, unde fusese chemat de judecătorul de instrucție, diu pricina unei lovituri de furcă, pe care o dăduse

unui păstor. In Camargue sângele e cam aprins... Dér încă la Beaucaire! Păi, cei doi Beaucairieni nu erau să se strîngă de gât din pricina Sf. Fecióre? Se pare, că lucrătorul făcea parte dintr'o parohie închinată deja de mult timp Madonei, pe care Provansalii o numesc „bunica“ cu uncul Isus în brațe; ginerele, din contră, cânta în strana unei biserici noué, închinată Imaculatei Concepțiuni. De aci se născuse cêrta. Ia să vedeți, cum se prețuiau acești doi bunî creștini, pe ei și pe madonele lor:

— E frumoasă, ei? Imaculata ta!

— Ei, și ce-o fi și de bunică-ta!

— Ce mai chefurî trăgea prin Palestina!

— Și a ta! e hei!... Cine nu scie, ce făcea p'acolo...

Pentru-ca să cređi, că te afii în portul Neapole, nu mai trebuia, decât să lucescă cuțitele, și deci, chiar cred, că lupta asta teologică nu s'ar fi terminat aci, decă nu intervenia conductorul.

— Ia lăsați-ne cu madonele vóstre, đise el zimbînd Beaucairienilor; astea tóte is povești de femei, bărbații nu trebuie să s'amestece. Și suindu-se sus, plesni din

biciu cu un aer cam sceptic, care făcu pe tóată lumea să-i cunoșcă părerea.

* * *

Discuțiunea se sfîrșise; dér brutarul, care-și luase vînt, avea nevoe să-și cheltúescă restul din limbuția lui, și întorcîndu-se cătră nenorocita caschetă, tăcută și retrasă într'un colț, îi đise o'un ton batjocuritor:

— Dér nevastă-ta, tocilarule?... De ce parohie se ține? Trebuie, că era cu frasa asta o intenție fôrte comică, căci imperiala întrégă isbucni de ris... Tocilarul nu ridea. Se părea, că n'a înțeles. Băgînd asta de sémă, brutarul se întorse spre mine:

— Nu cunosci pe nevastă-sa, domnule? o afurisită de Parisiancă, e hei! Nu-s două la fel în Beaucaire!

Risetele se indoiră. Tocilarul tăcu! Se mulțumi numai să șoptescă fără să ridice capul:

— Ia tac, brutarule.

Dér afurisitul de brutar nu se gândea de loc să tacă; el reîncepu:

— Ce credeți, că-i de plâns camara-dul, că are o astfel de femeie?... Un mi-

nut nu i-se uresce cu ea... Inchipuiți-vé o frumúșică, care pierde la fie-care șese luni cu cine-va; ea tot-déuna are ce să țî povestescă, când se 'ntorce... Nostimă căsnicie, ai! Inchipuesce-ți, domnule, că d'abia se luaseră de-un an, și paf! într'o bună đî femeia fuge 'n Spania cu un neguțator de ciocolată. Bărbatul rămase singur să plîngă... și să bea. Pare-că era nebun. După cât-va timp frumoșa s'a întors acasă, îmbrăcată spaniolesce, și cu o tobă cu clopoței. Noi toți îi điceam! — Ascunde-te, că te omóră.

— Ași! Ți-ai găsit s'o omóre. S'au împăcat frumos, și ea l'a învățat să cânte cu toba aia cu clopoței. O nouă isbucnire de risete. Ér tocilarul din colțul lui, murmură și acum:

— Ia tac, brutarule.

Brutarul nu-l luă în sémă și urmă:

— Cređi, domnule, că după reintórcerea din Spania, frumoșa s'a astîmpérat?... De loc! Bărbatul fusese așa de bun! Asta-i dedú curaj să reîncepă... După spaniol, urmă un ofițer, apoi un marinar, apoi un musicant, apoi nu... mai sciu eu ce?... Dér ceea-ce e frumos, e că aceleași lucruri s'au perëndat mereu. Femeia plécă, bărba-

și parlamente, până când legislațiunile celor două state nu vor schimba-o.

VIII. Privitor la modificarea regulamentului camerei, guvernul și-a predat propunerile sale, al căror conținut este aproape o traducere din cuvânt în cuvânt a planului de regulament Baden Falkenhayn — întregit cu *clotura*.

IX. Banffy este gata a se retrage dela postul de ministru-președinte atunci, când dieta va fi primit proiectele de lege amintite. El numai cu privire la modificarea regulamentului camerei face concesiunea, că se va retrage apriori presupunând, că viitorul guvern se va obliga de-a face acele modificări.

X. Dintre pretensiunile opoziției guvernului primesc *judicatura curiei*, însă nu primesc nici una dintre condițiunile opoziției referitoare atât la *estinderea dreptului electoral*, la incompatibilitate, la căile ferate vicinale, cât și la reformele administrative.

„Pester Lloyd”, organul guvernului, scrisese deja în ediția de seară a numărului său de Luni asupra propozițiilor din cestiune astfel:

„Guvernul pornesc din principiul, că problema lui capitală este garantarea pactului, și încă nu numai în formă provisorie, ci astfel, ca *dualismul și interesele acestuia* să fie scutite pe deplin, *er idea de stat național maghiar* să nu fie primejduită în nici o direcțiune. Este prin urmare clar, că nu se poate satisface așa pretensiune a opoziției, ca pactul să se încheie pe baza unității vamale separate a Ungariei. Vor trebui respinse mai departe și toate acele pretensiuni ale opoziției, după care ar urma o lărgire a dreptului electoral așa fel, că prin acesta s'ar periclită *caracterul național maghiar* al statului. Firesce, dintre propozițiunile opoziției și alte mai mult trebuiesc reduse fundamental, pentru-ca să pōtă servi de basă a tractărilor. Mai e de observat, că guvernul un împărtășesc în general nici punctul de vedere al opoziției referitor la revisuirea regulamentului camerei, ci el este și acum de părerea, că regulamentul trebuie negreșit să se revină în sensul, ca pe timp îndelungat să fie asigurată activitatea neturburată a parlamentului. Obstrucțiunea trebuie făcută imposibilă în esența ei, decât vor să ajungă scopul la care țintesc.”

Banffy și cu ai săi vor așa-dér o pace în sensul, ca opoziția coalizată să desarmeze total, să primescă neschimbate proiectele pactului cu Austria, să renunțe la or-ice reformă interioară și, prin revisuirea regulamentului camerei în chipul arătat, să se garanteze pentru vecii vecilor domnia partidei liberale.

Contra-condițiunile guvernului s'au făcut cunoscute Marți celor trei disidenți Szilagyi, Csaky și Andrassy, pe cari ministru-președinte Banffy i-a invitat la sine anume pentru această.

Miercuri înainte de amiazi, delegații partidelor din opoziție s'au întrunit, într'una

din salele parlamentului, unde s'au prezentat și cei trei „samsari cinstiți”, cari prin rostul lui Szilagyi li-au raportat asupra propozițiilor guvernului. Diarele din opoziție declară, că delegații opoziției le-au ascultat „înforându-se”. S'au început îndată consultările între opoziționali, cari au durat înainte și după amiazi până la 8 seara. Despre rezultatele consultărilor n'a transpirat nimic pozitiv în public, deo-ace ele se țin secret. Din toate părțile însă se constată, că contra-condițiunile guvernului trec ori-ce măsură.

Acțiunea camerei magnaților.

După un lung interval, membrii camerei magnaților s'au adunat și ei în ședința alaltăeri (18 l.), ca să se pronunțe asupra stărilor critice de ați din Ungaria.

Membrii guvernului erau prezenți în număr complet, afară de ministrul Fejervary, care zace bolnav. Dintre arhierii catolici erau de față: primatele Vaszari, episcopii Schlauch, Samassa, Csaszka și Hornig; dintre arhierii bisericilor române nici unul. Ședința a deschis-a președintele br. Bela Vay.

Cel dintăi a luat cuvântul înainte de ordinea zilei, primatele Vaszary. Vorbirea lui a fost scurtă. Primatele adresă guvernului întrebarea: decât este aplecat a da camerei magnaților, ca unui factor legislativ, deslușiri asupra celor ce le-a făcut și are de gând a-le face pentru a înlătura starea de lucruri de față?

Ministrul-președ. Banffy răspundând duse între altele, că recunoșce starea anormală de ați, însă tot odiul pentru această stare l'a aruncat asupra opoziției. A declarat mai departe, că asupra situațiunei nu pōte dice nimic, fiind-că nu află cu scop a da acum deslușiri, când decurg tractările de compromis cu opoziția. Spune însă totuși, că dorește succesul transacțiunei și-și va da silința, ca constituția să nu sufere scaderi.

După-ce primatele Vaszary își exprimă dorința, ca tractările de pace să succedă, luă cuvântul contele Emeric Sechenyi, care prezentă un proiect de adresă iscălit de 5 membri ai camerei. În adresă se cere dela monarhul, ca în starea critică de ați, în care se află țera, să-și exercite drepturile de suveran așa încât cu cea mai mare grabă să fie restabilite stările constituționale. Fia-care și — se dice în adresă — care trece peste țera în stările de față, nu pōte decât să mărească îngrijirile tuturor.

Motivarea acestei adrese, care a pricinuit guvernului o serioasă grijă, s'a stabilit a-se face în ședința de Vineri. Tot atunci camera va decide prin vot, decât admite ori nu dezbateri asupra ei.

Intrarea în acțiune a camerei magnaților este o nouă lovitură pentru Banffy și ai săi.

tul plânge; ea se 'ntorce, el se consolază. Mereu i-o ia, mereu și-o ia. Crede-mă, că are mare răbdare. Și la urma urmei, așa-i, e îndrăcit de frumoasă mica tocilăresă... o bună bucățică: viodie, delicată, durdulie, o piele albă și nisce ochi, cari tot déuna rid, când privesce pe cine-va... Dău! Parisianule, decât treci prin Beaucaire...

— Oh, tac!, brutarule, te rog... mor-măi încă-odată sērmanul tocilar cu o voce sfășietore.

În acest moment d'iligența se opri. Eram lângă arândășia Anglores. Aici se coborîră cei doi Beaucairieni, și vă jur, că nu i-ași fi reținut... Îndrăcit brutar!... Era în curtea arândășiei și tot îl mai auziam rîdînd...

* * *

După plecarea lor, imperiala părû deșartă. Camargianul se coborise la Arles; conductorul mergea pe jos, alături de cai. Nu mai eram decât eu și tocilarul, fie-care în colțul lui tăcut. Era cald grozav; acoperișul diligenței ardea. Din când în când, ochii mi-se închideau și capul mi-se îngreua; totuși nu puteam s'adorm. Mereu îmi suna în urechi, acel „tac!, te rog” atât

de dulce și sfășietor. Nici el, sērmanul om! nici el nu dormia. Într'un timp îi vedui marii săi umeri înforându-se, și mâna — o mână lungă, aspră și palidă — tremurând pe bancă, întocmai ca mâna unui bătrân. Plânge...

— E-tă-te acasă, Parisianule! îmi strigă în același timp conductorul, și cuvîrul biculului îmi arată colina cea verde, pe care era cățărâtă mōra mea, tocmai ca un fluture mărș. Mă grăbiți să mă cobor... În trecere pe lângă tocilar, cercai să privesc sub caschetă; voiam să l' ved înainte de-a pleca. Ca și cum ar fi înțeles gândul meu, ridică repede capul și-și implântă privirile în ochii mei:

— Uită-te bine, amice, îmi duse el cu-o voce surdă, și decât țilele astea vei auzi, că s'a întemplat o nenorocire la Beaucaire, vei puté spune, că ai cunoscut pe cel ce a dat lovitura.

Avea o figură stînsă și tristă cu nisce ochi pierduți. Eram lăcremi în ochii țstia, dēr ură în voce. Ura e mânia celor slabi!... Decă așa fi fost în locul tocilăresei, mi-ar fi fost témă.

D. Munteanu-Rîmnici.

Nemți austriaci în contra Romei.

O adunare cu caracter politic și religios s'a ținut Mercuri în „Hamburger Saal” din Viena, convocată de Schönerer și soți. Au luat parte ca la 800 de Germani ultraiști. De față erau deputații Schönerer, Iro și Wolf, apoi delegații Germanilor din Boemia, și delegații uniunei protestante din Germania. După deschiderea adunării Schönerer a propus, că Germanii trebuie înduplecați a eși *en misse* din sinul bisericii catolice. Ruperea de cătră Roma însă se nu se începă decât atunci, decât se vor anunța cel puțin 10.000. Asupra propunerii s'a provocat și un vot. Toți cei 800 de participanți au primit propunerea cu unanimitate. După votare a luat cuvântul un anumit Stein, care a propus *trecerea la protestantism*, „care singur pōte să ducă la țintă pe Germani”. Pe când era să mai vorbescă al treilea orator, poliția păși în sala adunării și certă lista participanților. Schönerer a rufusat cererea, ér drept răspuns poliția a disolvat adunarea. La eșire participanții au cântat „Wacht am Rhein” și prin espresiuini infamante au protestat în contra Romei.

Din „Reichsrath”.

În 17 l. c. s'a deschis din nou „Reichsrath”-ul din Viena. Înainte de deschidere partidele din opoziție au ținut conferențe, și cam vre-o 80 din membrii lor s'au anunțat, că vor lua cuvântul la propuneri, la procesul verbal, la petiții și la ordinea de zi. Din propunerile înaintate s'a putut vedé îndată, că opoziția vré să reîncepă *obstrucțiunea*, prin provocarea de votări nominale.

Ședința s'a deschis prin președintele Fuchs, care reaminti cu căldurose cuvinte mōrtea fostului ministru Falkenhayn.

Intr'aceea partida lui Schönerer, partida poporală germană și partida liberală germană au părăsit sala dezbaterilor, protestând în contra cuvintelor presiului prin care a amintit mōrtea lui Falkenhayn. Au rămas în sală Cehii și partida catolică. După-ce președintele și-a finit discursul de deschidere, partidele eșite, au reintrat érași între strigările de *pfuj* ale celor din dreapta.

Restabilindu-se liniștea, s'a dat cetire scrisorilor înaintate presiului. Intre acestea era și un rescript al ministrului-președinte Thun, prin care acesta *retrage proiectele sale cu privire la provisorul pactului și cuotei*. S'a mai cetit și propunerea lui Dr. Funke, ca întreg ministeriul să fie pus în stare de acușățiune pentru ordonanțele cu privire la provisorul pactului. Alți deputați progresiști au înaintat interpelări pentru vătēmările la cari ar fi espuși studenții germani din Praga din partea Cehilor. (S'a întemplat adecă în țilele acestea, că între un student german și un Ceh, a fost o bătăiă pe stradă, care s'a sfîrșit în mod tragic. Studentul ceh Linhart a fost omorit prin un glonț de revolver de cătră studentul german Biberle, cu care se încără — Red).

După acestea au urmat o sumă de propuneri, asupra cărora s'a votat nominal. Până la 2 ore d. a. s'au făcut cinci votări nominale. Președintele voi să închidă ședința, însă opoziția a protestat mai ales în contra proiectului despre recruți, care s'a propus să se dezbată în ședința viitoare. Opozițiunea contra proiectului l'a făcut pe președinte a declara, că tocmai opoziția, care protesteză, ar trebui să se invoiască la dezbateri proiectului din considerațiuni față de *alianța cu Germania*.

Ședința proxima a fost eri.

Revistă externă.

Nou conflict anglo-frances. O telegramă din Viena cu data de 17 Ian. comunică o scire alarmantă privitor la raporturile dintre Anglia și Franca. Vorba este despre cestiunea *Madagascarului* asupra căreia s'a publicat de curând așa numita carte albastră. Raporturile dintre cele două state — dice telegrama vieneză — sunt urmărite aici cu cea mai mare atențiune. Decă și de-ocamdată nu va isbucni un răs-

boi în urma încordatei situațiunii, totu și de aici pōte să se nască alt pericol. Anglia va păși tot mai hotărît, pe când Franca va fi silită a retira din tréptă 'n tréptă, suferind una după alta învingeri diplomatice în conștiența, că nu pōte trage cu Anglia degetul într'un răsboi pe apă și că ar rămâné cu totul izolată. Cercurile diplomatice de aici — sfîrșesc telegrama — așa sciu, că și cele-lalte puteri sunt de asemenea părere.

Germania și Franca. Publicistul frances Ernest Daudet dice în „Gaulois” din Paris, că în Franca tot mai mult creșce numărul aderenților apropiării de Germania. Privitor la această un membru al guvernului frances s'a pronunțat în chipul următor într'un răspuns la o întrebare ce i-s'a făcut: „Între noi și Germania s'a sfîrșit cu politica murmurării și antipatiei. Acolo unde va fi în interesul ei, Franca va merge braț la braț cu Germania” Daudet adauge, că după informațiunile proprii, Rusia s'a angageat de-a face, în priința unei apropieri între cele două state mari, întrebare la Berlin.

Rusia și Afganistanul. Politicii englesi sunt puși din nou în fața unei însemnate cestiuni. Emirul din *Afganistan* a încheiat și subseris un tractat de *alianță cu Rusia*, care își îndrăpă ascunșul în contra Angliei. Câte-va țile mai înainte emirul a dat un manifest în care spune, că ori-ce domnitor este în drept de a și apăra patria și, decât are ocașiune, de-a face servicii vecinului său și a deveni binefăcătorul și aliatul lui. Manifestul dice între altele: „Să nu ascultăm de străinii réuvoitori, ci să fim prietini Rușilor și ai Țarului lor”. Firesce, Anglia, care aprôpe în toate părțile lumii își are interesele ei comerciale și economice, pe cari le păzesce cu gelosie, s'a simțit forte neplăcut atinsă de noua cucerire rusescă și, după-cum aviséză o telegramă din Londra, oficiul admiralității a dat ordin, să se pregătescă cu cea mai mare grabă 4 incrușători de classa primă și 4 corăbii de răsboi cu marșrută necunoscută încă. Se pare, că *Englesilor li-a venit gustul de cêrtă* cu toate statele de-arêndul.

SCIRILE ȚILEI.

— 8 (20) Ianuarie.

Serbarea S-lui Botez în Brașov.

Ca în toți anii, așa și de astă-dată ziua de Boboteză a fost serbată la biserica S-lui Nicolae din loc cu mare pompă. Corpul ofitereso de toate armele a fost reprezentat forte bine. Onorurile militare le-a făcut o companiă dela Regimentul de infanteriă Nr. 50, avênd steagul regimentului și musica. În decursul sfințirii apei, armata a dat trei salve, ér musica a intonat „îm-nul poporal”. Au oficiat: Protopresbiterii Ioan Petric și Vasilie Voina, capelanul militar Nicolae Fizeșianu, parohul Dr. Vasilie Saftu și diaconul Ioan Prișcu. Corul bărbătesc a fost condus de dirigentul său, profesorul de musică T. Popovici.

Din Budapeșta se anunță următoarele amănunte despre mōrtea consulului general al României Alexandru Balș: Corpul defunctului a fost așezat Luni pe un catafalc în camera sa de lucru; decorațiunile sale erau depuse pe o periniță lângă catafalc. Rămășițele pămêntesci ale repostatului au fost transportate Luni seara dela gară, de unde au fost dirijate spre Bucuresci.

Reorganizarea marinei române de răsboi. Dint'r'o sorginte autorizată „Drapelul” află, că la ministeriul de răsboi se lucréză de câte-va timp la un proiect pentru reorganizarea marinei de răsboi. În acest scop s'au făcut studii serioșe și s'a recurs la luminele unor ómeni competenți și în curent cu progresele navale. Numitul țiar mai e informat, că M. S. Regele se intereséză de aprôpe de acest proiect de reorganizare și că și-ar fi exprimat dorința de a-l vedé realizat cât de repede. Guvernul va cere în ourend un credit de 50 mi-

lione, care va servi, în mare parte, pentru cumpărarea de cuirasate și torpilore. În legătură cu acest proiect este și conferința, pe care o va ține peste câteva zile, la cercul militar din capitală, d-l colonel Mănescu, din marină, care va arăta necesitatea absolută și urgentă de-a spori și întări marina de război. D-l colonel Mănescu va vorbi asupra „Apărării litoralului“.

Bal în folosul policlinicii din București. Balul, ce se va da în sera de 16 Ianuarie în folosul policlinicii Regina Elisabeta, sub înaltul patronaj al M. S. Reginei, promite — scrie „Timp.“ — a fi dintre cele mai frumoase și artistice. D-l Romeo Girolamo s'a însărcinat a transforma într-o grădina fermecătoare scena Teatrului Național. Am auzit vorbindu-se de o vegetație feerică de palmieri aurii și flori gigantice, demne de-a face un cadou societății alese, care a promis a da concursul acestei serbări artistice. Ceea-ce va da un caracter și mai ales acestui bal, vor fi costumele, ce se vor vedea acolo. Tota lumea supra-naturală din „o mie și una de nopți“, toate dienele, toți magicienii, toate geniurile focului, apei și pământului, florile și paserile fermecate, își vor da întâlnire la acest bal. Cu toate că nu este impus costumul, comitetul speră, că aproape toate damele se vor costuma, mai cu seamă, că alegerea este destul de mare. Afară de costumele pur istorice (ca Marie Stuart, Charlotte Cordov, etc.) și de costumele naționale țărănești, aproape totul aparține genului de costume din poveștile dinelor.

Documente istorice. D-l deputat I. Mitescu a dăruit Academiei române o colecțiune de 27 documente istorice de cea mai mare importanță. Patru-spre-zece din aceste documente sunt scrise în limba română; unul din ele datează din 143 și poartă semnătura lui Mateiu Basarab. Celelalte sunt scrise în limba greacă și slavonă, și unele din ele se urcă în vechime până la anul 1546.

Vestitul „revoluționar“ Milian Vazul de Subpădure, — care în primăvara anului 1898 tipărise nise „proclamațiuni“ în tipografia lui Hirsch din D.-St.-Mărtin cu scopul infernal de-ale împărți preoților români din jur, pe cari tot el, denunțându-i ca răsvrățitori, se-și făcuse astfel merite înaintea „stăpânilor“ — a fost condamnat cum scim la 100 fl. amendă de către tribunalul din Târgul-Mureșului. Curia regescă a întărit sentința.

Dela Societatea militară de știință și casină din Brașov primim următoarele: Petrecerile sus numitei societăți, anunțate pe 1 Februarie și 11 Martie n. c., din cauza unor pedecți ivite nu se vor ține. — Comitetul.

Poporațiunea orașelor mari din România. După o statistică recentă oficială, numărul locuitorilor din orașele cele mai mari ale României este următorul: București: 237,774 locuitori, Iași: 67,100 l., Galați: 58,487 l., Brăila: 52,645 l., Craiova: 38,743 l., Ploiești: 38,143 l., Botoșanii: 32,107 locuitori.

Orizont galben. Un curios fenomen natural au vădit zilele aceste locuitorii comunei Văllaj din comitatul Suceș. Dimineața pe la 7 ore, după cum se scrie, orizontul înorat de-odată devine galben și norii, ce pluteau în văzduh, și ei se îmbracă într-o coloră galbenă. Acest fenomen a durat mai mult ca o jumătate de oră.

Comerțiu cu străinătatea. Camera de comerțiu și industrie din loc aduce la cunoștința tuturor comercianților esportatori, cari se interesează de comerțiu din Japonia, că noul tarif al vămilor și convențiunile de comerțiu japoneze despre mărfurile importate, se află la biroul numitei camere.

Digul de apărare dela Galați. Primul zid al digului de apărare în contra inundațiilor, de care Galațul e amenințat, s'a terminat. Acest dig e înalt de 1 metru și 90 cm. și de-o grosime de peste 1 metru. O comisiune compusă de ingineri a

fost numită spre a face planul recordărilor cheiului cu acest zid.

Dunărea, după cum se scrie din Galați, este o totul liberă de gheață. Cu toate aceste vasele nu pot încă circula, din cauză, că nivelul apelor este foarte scăzut. Dacă bunul timp va dura până la finea lunii, se speră, că circulația va putea fi reluată și că marile cantități de mărfuri ce se află îngrămadite ați în porturile Dunării, vor putea fi expedate la destinațiunea lor.

1. **Aplicarea multiplă** Nu există mijloc mai bun, care se poate aplica la diferite cazuri, ca Molls Franzbrantwein care alina durerile, întârește nervii și muschii întrebunându-se ca adaos băi etc. O butelie 90 cr. se poate procura zilnic prin poste dela farmacistul A. Moll liferantului curței din Viena Tuchlauben 9. În depourile din provincie se se cază espresu preparatele lui Moll, provădute cu marca de contravenție și subscriere.

Starea Românilor în Gherla.

Gherla, 17 Ianuarie n. 1899.

Onorată Redacțiune! La înnoirea anului, omul de dai Dămine își face propusuri bune. Eu încă mi-am propus să mă fac corespondent la „Gazeta Transilvaniei“. Dacă veți afla dăr de interes scrisorile mele, Vă rog a-le publica, ăr decât nu vor fi de interes, las să le judecați, după dreptul statar, la mărte... prin foc.

Hotărârea mea este să vă scriu despre multe de toate. Voi începe, după principiile pedagogiei, dela cele mai apropiate la cele mai depărtate, și rënd pe rënd voi lărge cercul observațiilor mele.

Încep deci cu cele ce le ved înaintea ochilor, cu orașul Gherla, picior de raiu, cum îi diceau Armenii.

Gherla e un oraș cu vre-o 5—6000 locuitori: Români, Armeni, Maghiari, Jidani, Țigani etc., e oraș frumușel, cu strade regulate, cu o piață pătrată, ou promenădi frumose și esemplar de bine îngrijite; aici e reședința episcopului român unit al dieceșii Gherlei, seminar teologic român gr. cat., gimnasiu de stat, preparandiă română gr. cat., norme (școle primare) armeno-catolice școlă de fete primară și civilă. Cu un ouvent Gherla e un orașel de școle. Aici se află și vestita cetate pentru corigerea răfăcătorilor din țără (temnița Gherlei.)

Românii sunt aici bine reprezentați în privința numerică, atât în ce privește orașul, cât și institutiile de învățământ. Numai pe terenul social și politic dau Românii puține semne de viață, ba putem dice, că în această privință dorm. Nu așa Armenii. Ei au casină și mai multe reuniuni, pe terenul social dezvoltă activitate continuă, așiderea pe cel politic, firesc, din al lor punct de vedere. Ei au bănci de credit și de economii, pe când noi Românii nu avem aici decât fondurile diecesane administrate și acele în mod primitiv. În zile de mărturie (târguri) de cari se fac în Gherla două pe săptămână, adevă Lonia și Vinerea, vești Românași drăie pe la băncile armenesci, dela cari împrumută capitale și le îmbogățesc pe ele și pe proprietarii lor armeni.

Tinerimea română e bine reprezentată și la gimnasiul de stat din loc, dăr în ce direcțiune se crește și ce spirit tind a desvolta în ea profesorii, se poate vedea acolo, că despre Români se dice în geografia patriei, că sunt un popor lenes și netrebnic.

Avem aci canonic și profesori bine cușificați, mai toți doctori în teologie. Avem și puținii comercianți români, dăr avem mai mulți măestri și încă unii cu stare foarte bună, apoi sodali și ucenici la diferite măestrii.

Nu avem însă societăți și reuniuni. Și bine ne-ar prinde vre-o bancă românescă, vre-o reuniune de consum, vre-o asociațiune pentru meseriași, pentru spriginirea ucenicilor dela diferitele măestrii, vre-o reunine de sodali, — cari societăți și reuniuni ar avă frumosa chemare de a aduna la oaltă într-un mănunchiu această pătură valoroasă a societății și a nu i lăsa să se împrăștie și să se părădă printre elementele străine. Căci dără nicăv ca aici nu se află

măestri de naționalitate română căsdătoriți cu străine și pierduți pentru noi, nici ucenici și sodali, cari se nu scie limba maternă și se nu se interesează de sârtea nămului lor. Și am avă măestri buni, cu stare materială bună, buni la inimă, cari decât ar fi povățuiți bine, ne ar face onore. Cei chemați ar avă teren de lucrare, căci seceriș este mult.

Pe lângă acestea avem în Gherla două tipografii românesce, una a D-lui A. Todoran și alta a dieceșii.

Așa-dără Gherla este un centru cultural însemnat, și depinde dela cei chiamați, ca el să devină un centru de cultură adevărat românescă.

Atâta de-ocamdată.

Corespondent.

Măcel în St. Ana.

(5 morți și 13 răniți).

Intr'una din cele mai înfloritoare comune din comitatul Aradului, în St. Ana, s'a întâmplat la 16 l. c. o alegere de primar, care făcându-se în contra voinței locuitorilor comunei, a avut de urmare o grăznică baie de sânge. Cinci morți și 13 răniți prin glonț și baionetă gendarmerescă. Eă întâmplarea și cauzele ei:

Reuniunea plugarilor (Bauernverein) din părțile sudice ale Ungariei a înființat o filială și în St. Ana, comună cu peste 5000 locuitori, în parte preponderantă economi, Ștabi de naționalitate. Ca președinte a Reuniunii a fost ales deputatul dietal Ioan Wittman. Nu de mult s'a întâmplat în hotarul comunei împărțirea pășunatului. Membrii Reuniunii țărănești au aflat, că împărțirea pășunatului din Kis-Morocz ar fi mult mai profitabilă pentru țărănime, decât decât cel din St. Ana s'ar îmbucătăți. Ei au cerut dăr dela tribunal împărțirea numitului pășunat.

Tribunalul a hotărât totuși împărțirea pășunatului din St. Ana — se dice, că din greșală — ceea-ce poporului nu i-a plăcut de loc. Mai târziu tribunalul, recunoscându-și erorea, și-a retras decisiunea. Afacerea acesta s'a discutat de repețite-ori, și Reuniunea agricolă își puse toate silințele, ca să valoreze interesele posesorilor agronomi.

Tocmai pe atunci se accentua, că Reuniunea filială din St. Ana propagă dogme socialiste. Fisolgăbirul Paris nici n'a întârziat a o disolva — fapt, care a produs o mare amărăciune între poporul și de-altmintea afară din cale iritat. Poporul își îndrepta mânia mai ales în contra primarului Iosif Fesztl, pe care îl numiau ca pe pricinuitorul tuturor relelor. Anii de funcțiune ai lui Fesztl espirară zilele trecute. Pe ziua de 16 l. c. era fixată noua alegere de primar. Membrii societății disolvate voiau de primar pe un Schöller, fisolgăbirul însă nu li-au ascultat dorința, ci a impus cu puterea pe candidatul său, fostul primar Fesztl, ăr pe Schöller nici nu l'a candidat.

Din cauza acesta poporul s'a iritat nespuse de tare, și Marți, după-ce eșiră din biserică, ca la 4000 de oameni năvăliră asupra primăriei. La început purtarea lor fu mai liniștită, mai târziu însă amărăciunea poporului se potentă și mulți dintre ei începură să strige în contra primarului, notarului și a întregii reprezentanțe comunale. Cei din primărie chiămară gendarmii. Gendarmii veniră în comună. Când masa de popor îi vădă, s'a infuriat, și mai ales femeile începură să strige: Jos gendarmii!

Intr'aceea poporul năvăli asupra primăriei și voi să intre înăuntru. Mulțimea a rupt porța și a pătuns în curte. Începură apoi să urce scările, cari duc la etajul prim, unde se refugiase antistia. La trepte sus steteau patru gendarmi, cari se postară acolo încă de dimineața. Femeile au sărit asupra lor, unuia i-s'a luat baioneta, altul a fost săngerat o'ou piatră, ăr altul lovit cu pumnul. Zadarnic s'ar fi încercat o mulcomire, atât de infuriat era poporul. Intr'aceea gendarmul Molnar comandă „foc!“ S'au dat patru pușcături de-odată și în momentul următor treptele primăriei

se umplură de sânge: doi bărbați și două femei cădură omorâți de glonțe. În urma acesta furia poporului creșcă la înfinit. Gendarmii începură să lovască cu baionetele, rânind o mulțime de bărbați și femei. Liniștea nu s'a restabilit totuși, poporul năvăli din nou asupra gendarmilor, cari au mai tras două focuri, în urma cărora o femeie a cădă mortă, și alți câți-va au fost răniți grav.

Lupta a continuat și după acesta. Poporul s'a aruncat cu pietrii și cu bâte asupra intrării din fund pe unde credea, că o să fugă antistia. Doi gendarmi au alergat în grabă după mulțime atacându-o cu baionetele și rânind o mulțime de inși, așa încât sângele curgea de pe baionete și pușci.

Liniștea nu s'a restabilit totuși. A doua zi au sosit în comună două companii de infanterie. S'a dus și judele instructor din Șiria, cu un sub-procuror din Arad, ca să începă investigația la fața locului.

Dintre popor mai mulți „instigatorii“ presupuși au fost arestați.

Nou abonament la Gazeta Transilvaniei.

Cu 1 Ianuarie st. v. 1899

s'a deschis nou abonament, la care invităm pe toți amicii și sprijinitorii fôiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șese luni 6 „
pe trei luni 3 „

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci,
pe șese luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonarea se poate face mai ușor prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei.“

Pentru masa studenților.

Brașov, în 8 (20) Ianuarie 1899.

Au mai intrat la direcțiunea școlilor medii încă următoarele daruri:

D-l Aur. Ciortea și d-șora Maria Navrea cu prilejul logodnei d-lor în loc de anușuri speciale fl. 10; d-l Tache Stănescu, comerciant Brașov-Ploesci fl. 50; d-l George Dănilă, primar în Hunedóra fl. 5; d-l Nicolae Muntean, inspector rural în Hunedóra fl. 5.

La un loc fl. 70.

Primescă marinimoșii donatori cea mai căldurosă mulțămită

Virgil Onițiu,

directorul școlilor medii
gr. or. rom.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 19 Ianuarie. Disidenții vor primi mâne nunciul opoziției cu privire la contra-condițiunile guvernului. Se crede, că pe Sâmbătă tractările vor fi încheiate. Prospectivele de pace sunt problematice.

Viena, 19 Ianuarie. Obstrucțiunea în „Reichsrath“ continuă. Oratorii opoziției declară, că nu se vor liniști, până când ordonanțele de limbă nu vor fi retrase.

NECROLOG. Rebeca Cipu nasc. Moldovan din Hurez, comit. Făgărașului, în anul 46 al etății și 28 al căsătoriei a răposat în 1 Ianuarie n. c. O jălesce nemângăiatul soț Toma Cipu, comisar de drum în pensiuie, cu fii săi Iuliu, Toma și Victoria. — Fie-i țărâna ușor!

CĂLINDARUL PLUGARULUI

pe anu 1899 se poate procura
dela Tipografia A. Mureșianu din Brașov,
cu prețul de 25 cr. (cu posta 30 cr.)
(Vendătorii primesc rabatul cuvenit.)

Noul călindar, întocmit anume pentru trebuințele poporului nostru — în afară de partea calendaristică, cu târgurile, semnele timpului, diferite povește economice pentru fiă-care lună și alte multe, — cuprinde încă un bogat material cu articuli prețioși din sfera plugăritului, grădinaritului, a economiei de vite, a economiei casnice etc.; apoi din istoria lumii, poesii de dragoste, eroice și glumețe de cei mai renumiți scriitori ai noștri; articuli și povește pentru păstrarea sănătății și averii etc. La fine urmază diverse, glume și anuțuri. Pe pagina primă se află portretul nemuritorului Simion Bărnuțiu, ăr în text o frumoasă biografie a lui. Doritorii de-a ave acest călindar se se grăbescă a și-l procura mai de timpuriu, ca se nu pățescă ca anul trecut, când mulți și-l'ar fi procurat, dăr nu mai aveau de unde, căci se vându-se toate esemplarele.

Redactor responsabil: Gregoriu Mator.
Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Sz. 8809—1898. tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság, közhirrre teszi, hogy a „Meseriașul roman“ brassói takarékos és hitel szövetkezet, végrehajtónak Mircan Vasile és Mircan Eufrosina hagyatéka végrehajtást szenvedők elleni 196 frt. tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvszék (a brassói kir. bíróság) területén levő Brassó város határában fekvő, a brassói 10686 sz. tjbén foglalt 3215 hrsz. alatti ingatlanra az árverést 360 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899-ik évi január hó 28 ik napján délelőtt 9 órakor a kir. törvényszék tlkvi hatóságának hivatali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassó, 1898 évi szeptember hó 29-én.

1—1

A kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság.

Sz. 767—1898. bvgh.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bir. végrehajtó ezennel közhirrre teszi, hogy a brassói kir. járásbíróóság 1898 évi V. II. 123/1 sz. végzése folytán Dr. Mosoiu István ügyvéd által képviselt Herman Ede felperes részére Káoszonyi Lajos alperes ellen 38 frt. — kr. követelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 436 frtra becsült ingóságokra a brassói kir. járásbíróóság V. II. 123/2—1898 számú végzésével a további eljárás vagyis az árverés elrendeltetvén annak az alap és felülfoglaltatók követeléseire erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az 1881. LX. trvezk 120. §. alkalmazásával Brassóban a helyszínen leendő megtartására határidőül 1899. évi január hó 24-ik napján délután 1 órája kitűzetik, a mikor bíróilag lefoglalt és felülfoglalt ingóságok u. m.: illatszerek, üzleti szerelvények, butorok stb., készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alól is elfognak adadni.

Egyszermind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglaltas korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldötténel írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján törént kifüggesztését követő naptól számittatik.

Kelt Brassóban, 1899 évi január hó 5 ik napján.

Ladányi G.
kir. bírósági végrehajtó.

„Gazeta Transilvaniei“ cu numărul a 5 cr. se vande la librăria Nic. I. Ciurcu și la Eremias Nepoții.

Cursul la bursa din Viena.

Din 19 Ianuarie 1899.

Renta ung. de aur 4%	119.70
Renta de corone ung. 4%	97.90
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	120.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.35
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	121.—
Bonuri rural. ungare 4%	95.0
Bonuri rurale croate-slavone	97.—
Impr. ung. cu premii	161.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	138.60
Renta de argint austr.	101.40
Renta de hartie austr.	101.30
Renta de aur austr.	120.—
Losuri din 1860.	142.—
Aoții de-ale Băncei austro-ungară	938.—
Aoții de-ale Băncei ung. de credit	390.—
Aoții de-ale Băncei austr. de credit	360.10
Napoleondori	9 55 1/2
Mărci imperiale germane	58 97 1/2
London vista	120.45
Paris vista	147.80
Rente de corone austr. 4%	101.70
Note italiene	44.27 1/2

Cursul pieței Brașov.

Din 20 Ianuarie 1899.

Bancnota rom. Cump.	9.45	Vând.	9.47
Argint român. Cump.	9.40	Vând.	9.44
Napoleond'ori. Cump.	9.52	Vând.	9.54
Galbeni Cump.	5.60	Vând.	5.65
Ruble Rusesci Cump.	126.75	Vând.	127.—
Mărci germane Cump.	58.70	Vând.	58.80
Lire turcesci Cump.	10.70	Vând.	10.75
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	Vând.	102.—

Mătăsurî-Damast 75 cr.

până la fl. 14.65 cr. metru — precum și mătase-Henneberg, neagră, albă și colorată, dela 45 cr. până la fl. 14.65 cr. metru — în cele mai moderne țesături, colorî și desenuri. — Particularilor li-se trimite franco și liberate de vamă în casă. — **Mostre se trimit imediat la cerere.**
Fabricile de mătăsurî ale lui G. Henneberg (liferant al Curții c. și r.) Zürich.

Nr. 7643—1898.

Licitațiune.

In urma cererii pe calea Consulatului Austro-Ungare c. și r. din București, a rudeniilor Curandei Helene Klenck, născ. Schmerhan și a minorenei Regine Klenck, cu domiciliul în București, pune în vânzare prin licitație publică subscrișul ofi- ciu orfanal **tote mobilile și imobilile** ce aparțin Curandei Helene Klenck și a minorei Regina Klenck, și care parte se află în Brașov, parte în Zizin, localitate balneară.

Mobiliile, care constau din obiecte prețioase sunt: mobile de casă, bucătărie, cărți, mărci postale, etc. se vor vinde pe cale de licitație orală și cu banî gata, la cei ce vor oferi mai mult în casa din Brașov, strada Catarinei Nr. 22 (Scheiu) **Joi în 26 Ianuarie a. c.**, eventual se va continua și **Vineri**, în 27 Ianuarie st. n. 1899, dela orele 8—12 a. m. și dela orele 2—5 p. m.

Vândarea imobiliilor și anume:

1) a casei din Strada Catarinei Nr. 22, Nr. Top. 2445, 2446, 2447;

2) a Grădinei împreună cu casa de lemn de după Iniști Nr. 29, Nr. Top. 2408 și 2410/1;

3) a două Vile din stabilimentul de baie din Zizin Nr. Top. 397, 398, 399, 400 împreună cu obiectele de aranjament, se va face o licitație orală, și imediat după aceea se vor pertracta și ofertele în cancelaria ofi- ciului orfanal orășenesc, strada Porții Nr. 63, **Luni în 30 Ianuarie st. n. 1899, la 9 ore a. m.**, rezervându-se

ulterioara aprobare din partea ofi- ciului orfanal orăș. a ofertului celui mai mare. La vândarea imobiliilor cu licitația orală, este a se depune un vadiu de 5% după prețul licitației. In oferte trebuie prețui oferit scris acurat și deslușit, asemenea adăogat și vadiu de 5% după suma oferită.

Ofertele se fie timbrate și sigilate, să se predea cel mult până în **28 Ianuarie st. n. 1899 la 11 ore a. m.** în ofi- ciul orfanal orășenesc.

Condițiunile mai deaprobe ale licitației se pot vedé în cancelaria ofi- ciului orfanal orășenesc în orele a. m.

Brașov, 8 Dec. 1898.

2—2

Ofi- ciul orfanal orășenesc.

ASTHMĂ, Suferințe de pept, tusă,

cum și toate bôlele, **catare** de ale canalului de respirație, **gâtlegiū. plămâni, greutate de respirație, asthmă, flegmă, tusă măgărăscă, rēgușelă, gâdilitură la gât, început de tuberculosă se pot depărta mai bine și mai ușor** cu întrebuințarea renumitului și după prescripția medicală preparat și recomandat **Ceaiu Sf. George**, un pachet à 50 cr. și praful care aparține ceaiul **prafu Sf. George**, o cutie à 50 cr., împreună cu prescrierea întrebuințării.
Succes se simte după câteva zile.
Mai puțin de 2 pachete nu se trimit. La trimitere cu posta 20 cr mai mult, pentru pachetare și expediere.
Tote comanda-tele sunt a se adresa **direct la St. Georg's-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse 33**
Să se trimită prețul înainte cu mandat postal.

Prafurile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, **dacă fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.**

Prin efectul de leuire durabilă al Prafulilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioase la stomach și pânțee, în contra căreilor și areclei la stomach, **constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci** a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce. — Prețul unei cutii originale sigilate l. fl. v. a.
Falsificațiile se vor urmări pe cale judecătorească.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilū numai, **dacă fiecare sticlă este provădută cu marea de scutire și cu plumbul lui A. Moll.**

Franzbranntwein-ul și sarea este forte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebite prin tras (frotat) alină durerile de **șoldină și reumatism și a altor urmări de rețelă.** Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin săpun de copii și dame fabricat după metodu cel mai nou pentru cultivarea rațională a pielii, cu deosebire pentru copii i adulți. Prețul unei bucăți 20 cr. Cinci bucăți 90 cr. Fie-care bucată de săpun pentru copii este provădută cu marea de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9.

Comande din provinciă se efectuează gîlnic prin rambursă postală.

La deposite să se ceră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marea de apărare a lui A. MOLL.

Deposite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și engros la D. Eremia Nepoții, Teutsch & Tartler.

A V I S!

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potū face și reînnoiri și când dela 1-ma și 15 a fiă-carei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca expedarea să li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“